

Den svenska metropolen – Finlands 15:e största stad

sfp

Innehåll

1. Inledning - Finlands ansikte mot omvärlden	3
2. Det nuvarande samarbetet i huvudstadsregionen	4
3. Kommun- och servicestrukturreformen i regionen	4
4. Femtonde störst	5
5. Vår modell för metropolen	5
6. Trafik, planläggning, bostäder	6
7. Gemensam kollektivtrafik i metropolen	7
8. Social- och hälsovård	7
9. Arbetar- och medborgarinitiativverksamheten	8
10. Tredje sektorn och kyrkan viktiga komplement	8
11. Svenska Folkpartiet anser	9

1. Inledning - Finlands ansikte mot omvärlden

Helsingforsregionen är Finlands ansikte utåt. I regionen skapas mervärde för hela landet. Att det går bra för regionen är därför bra för hela Finland.

Utgångsläget är gott: enligt tidningen *The Economist* senaste bedömning från februari 2010 är Helsingfors världens sjätte bästa stad att bo i. Det är en position vi måste värna om.

Tvåspråkigheten främjar både näringslivet och turismen. Näringslivet internationaliseras främst via de andra nordiska länderna. Skandinavien är också fortsättningsvis Finlands största exportmarknad.

Intresset för att utveckla det nordiska välfärds-samhället är stort och de täta relationerna mellan bland annat näringslivet gör Stockholm till en naturlig samarbetspartner.

Tvåspråkigheten ger metropolen bättre konkurrenskraft och är därför en klar styrka. De ny-finländare som kommer till huvudstadsregionen ska erbjudas möjlighet att välja svenska som sitt första språk och information om denna möjlighet ska finnas tillgänglig.

När kraven på effektivisering inom den offentliga sektorn blir allt större ska huvudstadsregionen kunna gå i spetsen för utvecklandet av ett nytt service-tänkande med betoning på fungerande arbetsfördelning mellan privat-, offentlig- och tredjesektor. Särskilt för den svenskspråkiga befolkningen är detta betydelsefullt.

Oberoende av hur förvaltningen organiseras i regionen ska närhetsprincipen gälla. Detta innebär att också den svenska servicen ska vara tillgänglig i invånarnas närhet. Att producera och få service på svenska i hela huvudstadsregionen har varit en ledstjärna i arbetet. Här kan utvecklandet av elektroniska hjälpmedel visa sig vara en framtidsfaktor. För metropolområdets konkurrenskraft är en lockande boende- och livsmiljö av helt avgörande betydelse. Sfp ser metropolen dels som en helhet, dels ur ett språkligt serviceperspektiv.

En av utmaningarna i regionen är den stora inflyttningen, som påverkar all planering och verksamhet. Sfp föredrar en metropol där de nuvarande städerna bibehåller sin självständighet. I den strukturen kan man bibehålla närdemokratin.

För att garantera en god nivå på service och för att förbättra social- och hälsovården i huvudstadsregionen bör man skapa ett koordinationsorgan över kommungränserna för Helsingfors, Esbo, Vanda och Grankulla. Genom ett tätare samarbete kan man bibehålla närservicen samtidigt som man kan utnyttja resurserna fullt ut. Det här regionala organet skulle tillsättas av kommunerna och skulle fungera som beställarorganisation för servicen som produceras runt om i de olika kommunerna.

För att koordinera den svenskspråkiga servicen ska social- och hälsoområdet ha en skild upphandlingsnämnd som tillsätts enligt Folktingsmodellen. Detta skulle i en större utsträckning garantera att de svenskspråkiga får sina röster hörda i planeringen av social- och hälsovården, då röstetalen för svensk- och tvåspråkiga kandidater fungerar som grund för tillsättande av nämnden.

Den nya ekonomin, som växer fram kring den modernaste teknologin, kommer under en oöverskådlig framtid att vara beroende av en skapande förnyelse. Innovation och kultur har alltid varit beroende av en kritisk massa, av tillräckligt många skapande viljor med möjlighet att umgås och influera varandra.

I den här bemärkelsen innebär huvudstadsregionens metropol en speciell utmaning för landets svenskspråkiga befolkning. Den svenska glesbygdsmetropolen måste hålla samman sina kulturella resurser och understöda all skapande svensk verksamhet för att samtidigt kunna slå vakt om den kvalitet som framtidens kulturutbud och våra innovativa företag kommer att behöva.

2. Det nuvarande samarbetet i huvudstadsregionen

Vad är huvudstadsregionen och Helsingfors-regionen? Med huvudstadsregionen avses städerna Helsingfors, Esbo, Vanda och Grankulla. Med Helsingforsregionen avses vid sidan av huvudstadsregionens fyra städer även Hyvinge, Träskända, Kervo, Kyrkslätt, Mäntsälä, Nurmijärvi, Borgnäs, Sibbo, Tusby och Vichtis.

Det nuvarande samarbetet i huvudstadsregionen är komplicerat och består av en mängd olika samarbetsorgan, bolag, samkommuner, stiftelser och föreningar. Ett mera övergripande politiskt samarbete regionens kommuner emellan bedrivs både inom Delegationen för huvudstadsregionen i fråga om huvudstadsregionens kommuner och på bredare basis inom Helsingforsregionens samarbetsmöte i fråga om 14 kommuner. Resultaten av detta arbete redovisas rätt sparsamt.

För tillfället utreds på initiativ av Vanda införandet av en regionförvaltning inom Helsingforsregionen. Den här utredningen ska färdigställas under år 2010 och i den ingår alla 14 kommuner i Helsingforsregionen. Samtidigt arbetar man med

en utredning om en eventuell samgång mellan Helsingfors och Vanda. På Esbos initiativ görs en utredning om konkurrenskraften i metropolregionen.

En samgång mellan Helsingfors och Vanda försvårar skapandet av en gemensam svensk service i regionen även om samarbetet med de två resterande kärnstäderna förmodligen skulle fortsätta på frivillig basis. En samgång mellan Helsingfors och Vanda kan inte ses som önskvärd.

Eftersom beslutsfattarna i det interkommunala samarbetet är indirekt valda blir beslutsfattandet svårt att ta del av. Den politiska styrningen är utvecklad och det är svårt att få insyn i arbetet och det är oklart vem beslutsfattarna representerar: sin kommun eller sitt parti.

Om det ur medborgarnas synvinkel blir omöjligt att följa med var olika beslut fattas lider demokratin. Det är också svårare för kommunalt förtroendevalda att påverka ärendena i beredningskedet då besluten fattas i interkommunala samarbetsorganisationer eller inom olika kommunala bolag.

3. Kommun- och servicestrukturreformen i regionen

Städerna i huvudstadsregionen utarbetade under 2007 en plan för hur samordningen av markanvändningen, boendet och trafiken samt användningen av service över kommungränserna kan förbättras i regionen.

Delegationen för huvudstadsregionen tillsatte 14 arbetsgrupper med anledning av KSSR-processen. Arbetsgrupp 14 hade som uppgift att skapa en vision och åtgärdsförslag för det svenska i Helsingfors, Esbo, Vanda och Grankulla.

Grupp 14:s förslag till förbättrad service på svenska har under åren 2007 - 2009 behandlats av delegationen för huvudstadsregionen och stadsstyrelserna i ovan nämnda städer. I utlåtandena betonades att städerna, utan att samarbeta med någon annan stad, bestämmer hur servicen ordnas efter eget gottfinnande. Dessutom uppfattade man att den svenska servicen är en del av städernas totala servicekoncept - inte en angelägenhet som kunde kräva separata språkliga lösningar. Få förslag

om intensifierat samarbete gällande den svenska språkgruppens service i huvudstadsregionen har verkställts.

Av de tio förslag som ingick i arbetsgruppens rapport lät Finlands Kommunförbund utarbeta riktlinjerna för ett pilotprojekt rörande elektroniska redskap samt telefon- och samservice för att öka tillgängligheten till regionens utspridda service på svenska.

Förslaget fick ett positivt mottagande av stadsdirektörerna och ärendet gavs över för beredning till ledningen för städernas social- och hälsovård. Beredningen har emellertid inte utmynnat i det föreslagna pilotprojektet. Med hjälp av en modell som innefattar ett gemensamt svenskt organ för social- och hälsovården skulle det vara lättare att driva framåt detta moderna servicekoncept. Detta är ett exempel på att det nuvarande samarbetet inte är tillräckligt effektivt och att det därför behövs en svensk upphandlingsnämnd.

4. Femtonde störst

Statistiken visar att de svenskspråkigas andel i huvudstadsregionens kärnstäder är liten (6 %), men antalet svenskspråkiga är förhållandevis stort.

Svenskspråkiga invånare, 1.1.2010:

Helsingfors	35 198
Esbo	20 314
Vanda	5 797
Grankulla	3 248
Sammanlagt:	64 557

Mängden tvåspråkiga i regionen är omöjligt att uppskatta med säkerhet eftersom det inte finns någon registreringsmöjlighet för tvåspråkiga. Erfarenheter från kommunerna visar ändå att 10-20 procent fler elever än vad det finns registrerade svenskspråkiga i upptagningsområdet årligen börjar i en svensk skola.

Av hela den svenskspråkiga befolkningen i Finland, 290 392 personer, bor över 22 procent i huvudstadsregionens kärnstäder. Av den svenskspråkiga befolkningen i Nyland bor 48 % i Helsingfors, Esbo, Vanda eller Grankulla. I Helsingfors bor den största mängden svenskspråkiga. Esbo har näst mest, Vanda kommer på plats 18 och Grankulla på plats 27. Huvudstadsregionen är med andra ord ett kärnområde i Svenskfinland då vi ser till antalet svenskspråkiga som får service i området.

Huvudstadsregionen är med andra ord en motor för landets tvåspråkighet. Hela den svenskspråkiga befolkningen på 65 000 invånare i huvudstadsregionen måste betraktas som en gemensam servicemarknad oberoende av kommungränserna. Den här gruppen skulle bilda Finlands 15:e största stad ifall den skulle utgöra en egen stad.

5. Vår modell för metropolen

Tillgången till svensk service varierar idag rätt kraftigt i de fyra städerna. I Vanda har exempelvis den svenska informationen koncentrerats till en punkt. I Helsingfors har vissa hälsocentraler fått ett särskilt ansvar för den svenska servicen – det vill säga att tvåspråkig service inte kan garanteras på alla ställen i dessa kommuner. Däremot har man hittills i Esbo kunnat upprätthålla närserviceprincipen i stor utsträckning. Men det är ingen överdrift att Grankulla är den kommun som bäst kan garantera en fungerande och heltäckande tvåspråkig service. Grankullas goda situation beror långt på den tillräckligt stora andelen svenskspråkiga i hela staden (över 37 %).

Om befolkningsutvecklingen fortgår i huvudstadsregionen finns det en risk för att det svenska inslaget ytterligare tunnas ut i Kyrkslätt, Esbo och Sibbo. Detta kan ske inom ett tidsperspektiv på 20-30 år: det vill säga inom ett normalt politiskt tidsperspektiv. Att det svenska inslaget uttunnas innebär utmaningar både för hur servicen organiseras och för det politiska inflytandet. Befolkningsprognosen som bilaga.

Trots stora utmaningar har vi också lyckats bevara och utveckla ett fungerande nät av daghem, grundskolor och gymnasier. Eleverna i huvudstadsregionens skolor har år efter år presterat väl i

nationella jämförelser och gymnasierna drar till sig duktiga elever från hela regionen. Yrkesinstitutet Prakticum har visat sig vara ett lyckat framtidskoncept inom yrkesutbildningen. Det största antalet svenska högskolestuderande finns i huvudstadsregionens universitet och svenska högskolor inklusive de tvåspråkiga enheterna. Tillgången till svensk skola är en avgörande faktor för var i huvudstadsregionen svenska och tvåspråkiga familjer bosätter sig.

Vi betonar betydelsen av en fungerande svensk förvaltning och bättre koordinering av serviceutbudet. Livskraftig, god svensk service förutsätter systematiskt utvecklingsarbete, förändringar i invånarnas vardag beaktade. Vi efterlyser ett gemensamt planerings- och koordineringsorgan för svensk barndagvård och utbildning samt för ungdoms-, kultur- och idrottsverksamhet.

Servicen planeras och koordineras av en formellt utsedd ledningsgrupp bestående av ledande svenskspråkiga tjänstemän. De existerande resurserna tillvaratas och det befintliga utbudet möter efterfrågan.

Framtidens förvaltning avgörs nu

Samtidigt är det uppenbart att viktiga beslut om huvudstadsregionens framtida förvaltningsstrukturer kommer att fattas under denna mandatperiod (i

fullmäktige) och allra senast under nästa riksdagsperiod. Den sittande regeringen har redan inlett en metropolpolitik. Som en följd av det arbetet görs en jämförande studie om metropolförvaltningen i andra europeiska länder.

Det står klart att man måste agera nu för att skapa långsiktiga och starka strukturer för en fortsatt fungerande tvåspråkighet i regionen.

Våra mål för en metropolförvaltning

I första hand vill SFP att kommunerna självständigt får besluta om sin framtid och kan förbli självständiga om de så önskar. Detta kräver ett utökat samarbete. För att uppnå det föreslår vi ett nytt organ för att koordinera social- och hälsovården över kommungränserna i huvudstadsregionen.

Svenska folkpartiets mål för metropolförvaltningen är att garantera alla 65 000 svenskspråkiga invånare och deras tvåspråkiga anhöriga en god service på svenska.

Genom en svenskspråkig upphandlingsnämnd tillsatt enligt Folktingsmodellen skulle man kunna förstärka den svenskspråkiga servicen i regionen. Då röstetalen på svensk- och tvåspråkiga kandidater

fungerar som grund för tillsättande av nämnden innebär det att de svenskspråkiga skulle få sin röst bättre hörd inom beslutsfattandet.

Trafikfrågor, miljöplanering, planläggning och den gemensamma näringspolitiken hör till sådant som kräver bredare samarbete mellan Helsingforsregionens 14 kommuner. En regionförvaltning behövs för att sköta dessa för regionens framtid synnerligen viktiga frågor.

Regionförvaltningens uppgift skulle bland annat vara följande:

- att uppgöra den för regionen gemensamma generalplanen
- att göra ett gemensamt bindande bostadsprogram för nejden
- att överta Helsingforsregionens trafiks verksamhet
- att sköta miljö- och hälsoövervakningen i regionen
- att gemensamt ansvara för flyktingmottagningen
- att sköta andra uppgifter som kommunerna överför på regionen

Finansieringen kunde ordnas dels så att en viss procent av skatteintäkterna från kommunerna skulle styras över till regionkommunen, dels genom avgifter med mera.

6. Trafik, planläggning, bostäder

Frågor om planläggning och trafik och det smidiga samarbetet kring dem i metropolen är avgörande för metropolens utveckling. Den nuvarande traditionen har inte sällan lett till att kommunerna snarare än att planera samfällt och helhetsmässigt, har tävlat sinsemellan. I framtiden borde man kunna lägga de gemensamma intressena i regionen framom kortsiktiga och "små" lösningar. Samtidigt ska de enskilda kommunerna fortsättningsvis kunna påverka hur och vad man bygger.

Vad planläggning, miljö och trafik beträffar bör man skapa en fungerande samhällsstruktur, som kombinerar hållbar miljöplanering med fungerande trafiklösningar och trivsamt boende enligt kommuninvånarnas behov och önskemål. Eftersom en stor del av befolkningen i regionen pendlar och befolkningen rör sig över stads- och kommungränserna obehindrat är det nödvändigt att regionens planering, miljö och trafik sköts på ett brett regionalt plan. I en del av kommunerna pendlar 50-60 procent av den sysselsatta befolkningen.

Regionens kommuner har inte hittills klarat av att skapa tillräckligt med bostäder för nya invånare, trots att huvudstadsregionens samarbete satt upp

entydiga målsättningar. Att alla 14 kommuner som deltar i realiseringsprogrammet för markanvändning, boende och trafik i Helsingforsregionen (MAL 2017) också uppfyller de uppställda målen är av största vikt. Annars kan regionens kommuner knappast fortsätta som självständiga i framtiden. Rapporter från 2008 och 2009 över förverkligandet av programmet tyder emellertid på att man är långt från de överenskomna målen.

Vid planläggningen måste fokus ligga på områden i närheten av spårförbindelser. Exempelvis metrolinjen från Helsingfors västerut till Esbo öppnar nya möjligheter för bostadsbyggandet. Detsamma gäller Ringbanan. Längs med kustbanan finns också stora möjligheter till fortsatt utveckling. Med tanke på regionens helhet är en utveckling av spårtrafiken österut viktig.

Arabiastranden i Helsingfors är ett exempel på att det också på nya områden är möjligt att skapa synliga svenska enheter då kommunerna och tredje sektorns aktörer har samarbetat. Ett liknande projekt i mindre skala är kvarteret Victoria som planeras på Busholmen. Där är avsikten att skapa ett kvarter med svensk kultur, boende och skola.

7. Gemensam kollektivtrafik i metropolen

Över hälften av Finlands kollektivtrafikresor sker i huvudstadsregionen samtidigt som de längsta genomsnittliga arbetsresorna finns här. Enbart inom Helsingforsregionens trafiks område görs 314 miljoner resor med kollektivtrafik årligen. I huvudstadsregionen finns förutsättningar för och behov av en ytterligare utvecklad, fungerande, kostnads-effektiv och bekväm kollektivtrafik som ett alternativ till privatbilismen.

Helsingforsregionens trafik sköter samordnat kollektivtrafiken i Helsingfors, Vanda, Esbo, Grankulla, Kyrkslätt och Kervo. Kommuninvånarna kan med samma biljett röra sig och byta färdmedel inom hela området. En konkurrenskraftig prisnivå och enkla, förutsägbara och bekväma anslutningsmöjligheter ökar kollektivtrafikens användningsgrad i huvudstadsregionen.

Pendlingsområdet utsträcks allt längre inom Helsingforsregionen. Allt fler kranskommuner får därför behov av att erbjuda sina invånare fungerande kollektivtrafik. En regionalt samordnad kollektivtrafik gör det möjligt att utvidga ett enkelt, prisvärt och fungerande biljettsystem.

Spårtrafiken är i längden det billigaste och miljömässigt mest skonsamma färdmedlet i områden där invånartätheten är hög. Speciellt kostnadseffektivt blir det att utveckla de områden som redan nås av spårtrafiken.

För att öka användningen av spårbunden kollektivtrafik måste kommunerna åläggas att planera och bygga ut lättrafiklederna samt anslutningsparkeringar invid tågstationerna.

8. Social- och hälsovård

Huvudstadsregionens kommuner har gått in för olika språkliga lösningar inom social- och hälsovården. Helsingfors har namngivit tre hälsovårdscentraler, till vilka de svenskspråkiga invånarna sedan några år har kunnat anmäla sig. Den här modellen förutsätter god intern kollektivtrafik, som inte existerar i Esbo och Vanda. Grankulla har tack vare sin tvåspråkiga miljö kunnat upprätthålla service på båda språken. I staden har man uttryckt beredskap att i framtiden erbjuda service på svenska även till en större befolkningens mängd om så skulle önskas.

En gemensam prissättning för huvudstadsregionens service skulle spara administrativa kostnader. Idag kan kommuninvånarna i särfall använda grannkommunens service, men till olika pris. Kärnstäderna har sedan 2007 med jämna mellanrum diskuterat villkoren för en gemensam

prissättning, men något genombrott inom social- och hälsovårdsservicen samt utbildningen har ännu inte nåtts.

I Helsingfors, Esbo och Vanda ser utvecklingen ut att gå mot välfärdstjänster i större enheter. Detta öppnar möjligheter till identifierbar språklig betjäning i alla servicecentra eftersom den språkkunniga personalen samlas i större helheter. Nu har de stora städerna svårigheter att upprätthålla egen småskalig verksamhet på svenska, varför den i allmänhet erbjuds endast på finska.

Ett målinriktat, bindande samarbete över kommungränserna skulle förbättra möjligheterna att erbjuda exempelvis mindre svenskspråkiga klientgrupper inom social- och hälsovården vård på modersmålet.

9. Arbetar- och medborgarinstitutsverksamheten

Arbetar- och medborgarinstitutsverksamheten stärker identiteten och är ett exempel för andra serviceformer. Verksamheten är kundorienterad, kultur- och språkrelaterad samt sektorövergripande och också föreningarna har en plats i verksamheten.

Av städerna i huvudstadsregionen är det endast i Helsingfors man har ett skilt svenskspråkigt institut. I Esbo, Grankulla och Vanda har man tvåspråkiga medborgarinstitut och utbudet av svenskspråkig verksamhet är på en helt annan nivå än den i Helsingfors. I Grankulla, till exempel är en stor del av verksamheten tvåspråkig varför man inte kan göra någon jämförelse av utbudet överhuvudtaget. Även för Vandas del är statistiken inte helt

jämförbar då många svenskspråkiga utnyttjar finska kurser i brist på svensk verksamhet.

En fusion av de svenskspråkiga verksamheterna kunde ge en bättre utvecklingspotential än frivilligt samarbete. De lokala verksamhetsformerna måste stärkas i samband med en fusion.

Lagstiftningen förordar redan att vuxeninstituten i högre grad borde samarbeta med övriga läroanstalter. Ett autonomt svenskspråkigt vuxeninstitut i regionen skapar förutsättningar för att invånarna i huvudstadsregionens fyra kommuner i framtiden kan erbjudas ett konkurrenskraftigt svenskspråkigt alternativ.

För Helsingfors, Esbo och Vandas del ser statistiken ut enligt följande:

	Förverkligade timmar (-08)	Svenskspråkiga inv.	Timmar/invånare
Esbo (sv. teamet)	5 921	20136	0,29
Helsingfors	21 853	35124	0,62
Vanda	667	5841	0,11

10. Tredje sektorn och kyrkan viktiga komplement

I Svenskfinland finns en lång och traditionsrik historia av mindre och större organisationer som idkat välgörenhet och stått för folkbildning. En del av dem har utvecklats till att idag utgöra en viktig del av den så kallade tredje sektorn.

En fungerande och välutvecklad tredje sektor är ett viktigt komplement till den privata och offentliga sektorn. Den offentliga sektorn kan aldrig fråntas ansvaret för samhällsbyggandet, men med rätta samarbetsmodeller är den tredje sektorn en viktig och central aktör i samhället. Den tredje sektorn som utförare av svenskspråkiga tjänster i metropolområdet är redan i dag betydande inom bland annat dagvården, utbildningen, äldreomsorgen och kulturen.

Det är viktigt att man i kommunerna också kan samarbeta med kyrkan och församlingarna. Bland annat den kyrkliga diakonala sektorn fungerar som ett viktigt komplement till den kommunala servicen och här bör samarbetet koordineras så att

alla resurser används möjligast effektivt.

I hela Svenskfinland, men särskilt i metropolområdet utgör de svenska strukturerna viktiga svenska andningshål. Arcada-campusen, G18, Gryningen, Luckan och Folkhälsanhusen är några exempel på levande svenska rum i huvudstadsregionen som kanske aldrig skulle ha blivit av utan tredje sektorns insats. Allmännyttigheten för tredje sektorns organisationer är ett viktigt element med tanke på sektorns möjligheter att konkurrera på lika villkor med det offentliga.

Kriterierna som uppställs vid upphandling av service är de viktigaste faktorerna för att säkerställa att de tredjesektororganisationer som utvecklats och specialiserat sig på svensk service är konkurrenskraftiga även i framtiden. Det behövs satsningar för att öka kunskapen och kunnandet bland de förtroendevalda beträffande kriteriesättningen.

Svenska Folkpartiet anser:

- **att** när kraven på effektivisering inom den offentliga sektorn blir allt större ska huvudstadsregionen kunna gå i spetsen för utvecklandet av ett nytt servicetänkande med betoning på fungerande arbetsfördelning mellan privat-, offentlig- och tredjesektorn.
- **att** oberoende av hur förvaltningen organiseras i regionen ska närhetsprincipen för servicen gälla. Detta innebär att också svensk service ska vara tillgänglig i invånarnas närhet.
- **att** för metropolområdets konkurrenskraft är en lockande boende- och livsmiljö av helt avgörande betydelse.
- **att** kommunerna självständigt får besluta om sin framtid och får förbli självständiga om de så önskar.
- **att** man ska skapa ett koordinationsorgan över kommungränserna för Helsingfors, Esbo, Vanda och Grankulla för att garantera en god kvalitet på service och för att förbättra social- och hälsovården i huvudstadsregionen.
- **att** för koordineringen av den svenskspråkiga servicen ska social- och hälsoområdet ha en skild svensk-språkig upphandlingsnämnd som skulle tillsättas enligt Folktingsmodellen.
- **att** hela den svenskspråkiga befolkningen på 65 000 invånare i huvudstadsregionen måste ses som en gemensam servicemarknad oberoende av kommungränserna. Den här befolkningskaran skulle vara Finlands 15:e största stad ifall den skulle utgöra en egen stad.
- **att** pilotprojektet rörande elektroniska redskap samt telefon- och samservice för att öka tillgängligheten till regionens utspridda service på svenska måste genomföras omedelbart.
- **att** då det gäller sådant som trafikfrågor, miljöplanering, planläggning och den gemensamma näringspolitiken så behövs ett bredare samarbete mellan Helsingforsregionens 14 kommuner. Här behövs det en regionförvaltning för att sköta dessa för regionens framtid synnerligen viktiga frågor gemensamt.
- **att** det är av största vikt att alla 14 kommuner som deltar i realiseringsprogrammet för markanvändning, boende och trafik i Helsingforsregionen (MAL 2017) också uppfyller de uppställda målen.
- **att** vid planläggningen måste fokus ligga på områden i närheten av spårförbindelser. Med tanke på regionens helhet är en utveckling av spårtrafiken österut viktig.
- **att** pendlingssträckorna blir allt längre i huvudstadsregionen vilket betyder att också allt fler kran-kommuner har behov av att utveckla möjligheterna för kommuninvånarna att färdas kollektivt till sina arbeten.
- **att** en fusion av de svenska verksamheterna inom regionens arbetar- och medborgarinstitut skulle ge en bättre utvecklingspotential än frivilligt samarbete.
- **att** en fungerande och välutvecklad tredje sektor är ett viktigt komplement till den privata och offentliga sektorn. Det offentliga kan aldrig fräntas ansvaret för samhällsbyggandet, men med rätta samarbetsmodeller är den tredje sektorn en viktig och central aktör i samhället.

	1985	1995	2005	2010
Helsingfors	484263	515765	559046	583350
Svenskspråkiga	42044	36517	34871	35198
Andel sv.språkiga	8,68%	7,08%	6,24%	6,03%
Esbo	152929	186507	227472	244330
Svenskspråkiga	17853	19165	20067	20314
Andel sv.språkiga	11,67%	10,28%	8,82%	8,31%
Vanda	141991	164376	185429	197636
Svenskspråkiga	6419	6222	5880	5797
Andel sv.språkiga	4,52%	3,79%	3,17%	2,93%
Grankulla	7716	8305	8465	8617
Svenskspråkiga	3464	3510	3312	3248
Andel sv.språkiga	44,89%	42,26%	39,13%	37,69%
Hyvinge	38432	41089	43523	45270
Svenskspråkiga	241	276	297	357
Andel sv.språkiga	0,63%	0,67%	0,68%	0,79%
Träskända	26216	34282	37328	38708
Svenskspråkiga	244	291	323	328
Andel sv.språkiga	0,93%	0,85%	0,87%	0,85%
Kervo	25878	29298	31361	33833
Svenskspråkiga	370	402	360	376
Andel sv.språkiga	1,43%	1,37%	1,15%	1,11%
Kyrkslätt	22524	27046	32772	36509
Svenskspråkiga	5829	6075	6446	6629
Andel sv.språkiga	25,88%	22,46%	19,67%	18,16%
Mäntsälä	12273	15567	17899	19747
Svenskspråkiga	60	105	158	178
Andel sv.språkiga	0,49%	0,67%	0,88%	0,90%

	1985	1995	2005	2010
Nurmijärvi	24061	29921	36568	39628
Svenskspråkiga	224	291	441	495
Andel sv.språkiga	0,93%	0,97%	1,21%	1,25%
Borgnäs	2640	3693	4569	5067
Svenskspråkiga	34	64	87	107
Andel sv.språkiga	1,29%	1,73%	1,90%	2,11%
Sibbo	13744	15328	18444	18036
Svenskspråkiga	7349	7346	7374	6848
Andel sv.språkiga	53,47%	47,93%	39,98%	37,97%
Tusby	24641	28677	34513	36766
Svenskspråkiga	478	558	625	621
Andel sv.språkiga	1,94%	1,95%	1,81%	1,69%
Vichtis	18862	22716	25561	27869
Svenskspråkiga	326	410	430	470
Andel sv.språkiga	1,73%	1,80%	1,68%	1,69%
Huvudstadsregionen	786899	874953	980412	1033933
Svenskspråkiga	69780	65414	64130	64557
Andel sv.språkiga	8,87%	7,48%	6,54%	6,24%
Kranskommunerna	209271	247617	282538	301433
Svenskspråkiga	15155	15818	16541	16409
Andel sv.språkiga	7,24%	6,39%	5,85%	5,44%
Helsingforsregionen	996170	1122570	1262950	1335366
Svenskspråkiga	84935	81232	80671	80966
Andel sv.språkiga	8,53%	7,24%	6,39%	6,06%
Finland	4893748	5098754	5236611	5351427
Svenskspråkiga	299661	295182	289751	290392
Andel sv.språkiga	6,12%	5,79%	5,53%	5,43%

		2015	2020	2025
Befolknings- prognos:				
Helsingfors	Invånare totalt	578643	587161	592661
	Svenskspråkiga	33151	32540	31933
		5,73%	5,54%	5,39%
Esbo	Invånare totalt	262600	277353	291668
	Svenskspråkiga	19790	19689	19622
		7,54%	7,1%	6,73%
Vanda	Invånare totalt	205191	215547	224327
	Svenskspråkiga	5538	5397	5260
		2,7%	2,5%	2,34%
Grankulla	Invånare totalt	9003	8940	8853
	Svenskspråkiga	3476	3439	3431
		38,61%	38,47%	38,76%
Huvudstads- regionen	Invånare totalt	1055437	1089001	1117509
	Svenskspråkiga	61955	61065	60246
		5,87%	5,61%	5,39%
Krans- kommunerna	Invånare totalt	327157	349977	368261
Helsingfors- regionen	Invånare totalt	1382594	1438978	1485770

sfp